Exaudi
J16,4-15
12.5.2024

Pozdrav:

Milost vám a pokoj od Boha Otce i Syna i Ducha svatého.
Přímluvce, který pomáhá rozpoznat slova Kristova.

Introit:

Budete mě volat a chodit ke mně, modlit se ke mně a já vás vyslyším.
Budete mě hledat a naleznete mě, když se mne budete dotazovat celým svým srdcem.

Píseň: 246

Čtení: Sk1,1-11

Píseň: 589

Kázání: J16,4-15

Nikdo z vás se mě neptá: Kam jdeš? přeruší Ježíš svou řeč otázkou. Nikdo neodpovídá, a tak Ježíš pokračuje dál. Učedníci možná sedí kolem Ježíše a již dlouhou dobu poslouchají jeho řeč na rozloučenou. Jsou zamlklí, smutní, možná i skleslí a zklamaní. V předešlých kapitolách se Filip s Petrem zmůžou ještě na pár otázek. Nyní se však nikdo neptá.

Jak je to s námi? Ptáme se ještě, kam vlastně Ježíš odešel? Lépe řečeno, kam směřoval a směřuje? Sedí na pravici Boží, jak vyznáváme? Rozumíme tomuto výroku? Může toto Ježíšovo slovo proniknout až k nám? Jsme s tím srozuměni, nebo nám v hlavě víří spousta otázek? Možná se již ani neptáme, kam Ježíš odešel, ale spíše, jak odešel, jak to vše pochopit, a přitom nepřijít o rozum.

Neřekl jsem vám to na začátku, poněvadž jsem byl s vámi. Jako by se Ježíš ospravedlňoval za to, že při povolání učedníků něco zatajil. Možná, že je to trochu i naše situace. Ježíšovým slovům o lásce, následování, pomoci potřebným, odpuštění, tomu rozumíme. To jsme přijali a snažíme se tím žít, jako by byl Ježíš s námi.

Ale co si počít s tím jeho křížem, hrobem, odchodem k Otci? Co si počít se spravedlností a soudem? Jak působí mezi námi Přímluvce a Duch pravdy?

Možná, že řádky, které jsme četli, nás mají ujistit o tom, že Ježíšova smrt na kříži nebyla prohra, nebylo to fiasko jeho programu.

Svědek víry Jan nám chce povědět, že důležité v našem životě není ani tak přesné plnění toho, jak Ježíš žil. Důležitou a nezbytnou se stává víra. *On přijde a ukáže* – tedy Přímluvce – *v čem je hřích, spravedlnost a soud: Hřích v tom, že ve mne nevěří; spravedlnost v tom, že odcházím k Otci, …soud v tom, že vládce tohoto světa je již odsouzen.*

Nejprve, komu všemu toto Přímluvce ukáže: světu. Tedy nejen nám, ale je to událost týkající se celého světa. Čemu tedy má svět věřit? Čemu máme věřit my? K čemu máme zvát naše děti i okolí?

Nyní jsou zde dvě veličiny, které nás někdy děsí: Spravedlnost a soud. Bez spravedlnosti nemůže proběhnout dobrý soud. Je to však divná spravedlnost ze strany toho, k němuž Ježíš jde.

Spravedlnost, o které se zde mluví jako o odchodu, je vlastně kříž. Kdyby Ježíš neodešel k Bohu cestou kříže, spravedlnost by nemohla nastat. Naše snaha zadržet život Ježíšův, neustále si jej hýčkat, abychom z něho brali užitek, je zbytečná. Užitek máme a budeme mít, když budeme věřit v Ježíšův odchod k Otci.

Nastal tedy spravedlivý soud. Možná, že se zdálo učedníkům, prvním křesťanům, ale i nám, že soud byl nespravedlivý, podjatý, podlý.

Avšak Ježíš míří docela jinam. Soud kříže je prohrou všech, kteří neuvěřili v moc Boha na nebesích a Ježíše jako Krista. Na kříži konečně Bůh skoncoval s tím zlým, který tu sice pořád řádí, ale nemá naději, aby pohltil svou chamtivostí celý svět.

V tom spočívá Boží soudní tribunál, který s konečnou platností vyhlásil: zlo nemá šanci na výhru, nezničí tento svět. Svět bude zachráněn, spasen, díky oběti Ježíše Krista a víře těch, kterým se neroztřásla kolena, když ten zlý útočí. Je to i tehdy, když do našich myslí padá malověra nad světem plným válek, podvodů a lidského sobectví.

Všecko, co má Otec jest mé. Proto jsem řekl, že vám bude zvěstovat, co přijme ode mne.

K nezdolné víře v dobrotu světa, v dobrotu člověka, k ní nejsme sami. Je zde Přímluvce-Parakleitos, latinsky advocatus, a Duch pravdy. Bez Ducha svatého, jinak Ducha pravdy, Přímluvce, který při nás stojí v těžkých chvílích rozhodování a je naším advokátem před lidmi i Bohem, bychom jen těžko obstáli.

Dlouhá Ježíšova řeč na rozloučenou pokračuje ještě dál. A tak se můžeme rozloučit s pozemským Ježíšem. On nám dal příklad jak žít. Na druhou stranu nám do srdcí dal touhu po jeho blízkosti, protože dobře víme, že věřit ve smrt, vzkříšení a zmrtvýchvstání sami neustojíme.

Nejsme však navěky odloučeni od Ježíše Krista. On nám posílá toho, který v nás rozněcuje víru, který zpřítomňuje minulé i budoucí. Duch svatý nám dává sílu, aby naše srdce i duše vyprahlé výhní světa se nezcvrkly a pomalu nevyschly.

Příští neděle je nedělí svatodušní, a tak, moji milí, nechme se prodchnout Duchem pravdy. Pravdy, která není pravdou světa: zlí mají vždy navrch. Držme se víry v toho, který zvítězil a který nám dal pomoc v podobě Přímluvce. Přímluvce a Duch pravdy nás svou velikostí povzbuzuje, pomáhá nám k životu naplněnému radostí z Boží blízkosti.

Amen.

Píseň: 715

Poslání:

Toto vám pravím,… Ale Přímluvce, Duch svatý, kterého pošle Otec ve jménu mém,
ten vás naučí všemu a připomene vám všecko, co jsem vám řekl.

Požehnání:

Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám;
ne jako dává svět, já vám dávám.
Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí!

Píseň: 716